

סיפור

באחד ממסעותיהם, מצאו את עצמם שני האחים הצדיקים ר' זושא מאניפולי ור' אלימלך מליז'נסק מושלכים אל תא מצחין בבית הכלא העירוני, יחד עם עוד כ-15 פושעים גויים. עלילה שפלה נרקמה נגדם והם לא ידעו כיצד יחלצו מן הצרה.

לפתע התחיל אחד האחים לבכות. אמר לו אחיו: "אחי היקר, אל תדאג, בטוחני שהשי"ת יצילנו גם מצרה זו!" אמר לו השני: "גם אני בטוח, אך לא על כך אני בוכה. בוכה אני, מכיוון שבאמצע התא הניחו הסוהרים דלי של שירותים. ומכיוון שזהו מקום מטונף, הרי שאסור לי על פי ההלכה ללמוד תורה, ואיני יכול ללמוד ולהגות בחכמתו יתברך".

אחיו הביט בו מהורהר במשך כמה דקות. לפתע עלה חיוך רחב על פניו ופנה אליו בשאלה: "מדוע איננו יכולים ללמוד?" ענה לו השני: "כבר אמרתי לך, מכיוון שכך כתוב בתורה!" הביט בו אחיו בפנים שוחקות ואמר לו: "אם כך, אי-הלימוד שלנו הוא מצווה ומצוות צריכים לעשות בשמחה!"

החלו שני האחים לרקוד. הביטו עליהם שאר האסירים הגויים בתמיהה ושאלו: "מדוע אתם רוקדים?" ענו להם האחים: "אנחנו רוקדים כי יש כאן שירותים!". החלו שאר האסירים לרקוד יחד איתם.

קולות השירה והריקודים הרקיעו שחקים והגיעו עד למשרדו של מפקד הכלא. מלווה במספר סוהרים, הגיע המפקד הרותח אל מוקד הרעש, וצעק בזעם: "למה אתם רוקדים?" "אנחנו רוקדים כי יש כאן שירותים!" ענה לו אחד האסירים. "אם כך", אמר המפקד, "אני מוציא מכאן את השירותים..."

מראה המצגת

מצב היחסים במלכות אחשוורוש:
(לפי הדין)

היחסים חמים מאוד בין המלך והמלכה.

אחשורוש – אדם חכם ונבון.
על כל המלכה.

היחסים חמים מאוד בין המלך והמלכה.

היחסים חמים מאוד בין המלך והמלכה.

"מלחמה עני כסף..."

מה באמת קרה שם?

המלך אחשורוש היה חכם ונבון, והוא היה מודע למצב היחסים במלכותו. הוא היה מודע למצב היחסים במלכותו, והוא היה מודע למצב היחסים במלכותו.

המלך אחשורוש:

המלך אחשורוש היה חכם ונבון, והוא היה מודע למצב היחסים במלכותו. הוא היה מודע למצב היחסים במלכותו, והוא היה מודע למצב היחסים במלכותו.

המלך אחשורוש:

המלך אחשורוש היה חכם ונבון, והוא היה מודע למצב היחסים במלכותו. הוא היה מודע למצב היחסים במלכותו, והוא היה מודע למצב היחסים במלכותו.

המלך אחשורוש:

המלך אחשורוש היה חכם ונבון, והוא היה מודע למצב היחסים במלכותו. הוא היה מודע למצב היחסים במלכותו, והוא היה מודע למצב היחסים במלכותו.

המלך אחשורוש:

המלך אחשורוש היה חכם ונבון, והוא היה מודע למצב היחסים במלכותו. הוא היה מודע למצב היחסים במלכותו, והוא היה מודע למצב היחסים במלכותו.

קיום בני ישראל הוא שונה!

קיום בני ישראל הוא שונה, והוא שונה מכל קיום אחר. הוא שונה מכל קיום אחר, והוא שונה מכל קיום אחר.

המלך אחשורוש:

המלך אחשורוש היה חכם ונבון, והוא היה מודע למצב היחסים במלכותו. הוא היה מודע למצב היחסים במלכותו, והוא היה מודע למצב היחסים במלכותו.

המלך אחשורוש:

המלך אחשורוש היה חכם ונבון, והוא היה מודע למצב היחסים במלכותו. הוא היה מודע למצב היחסים במלכותו, והוא היה מודע למצב היחסים במלכותו.

המלך אחשורוש:

המלך אחשורוש היה חכם ונבון, והוא היה מודע למצב היחסים במלכותו. הוא היה מודע למצב היחסים במלכותו, והוא היה מודע למצב היחסים במלכותו.

המלך אחשורוש:

המלך אחשורוש היה חכם ונבון, והוא היה מודע למצב היחסים במלכותו. הוא היה מודע למצב היחסים במלכותו, והוא היה מודע למצב היחסים במלכותו.

לשמוע את מנגינת הבריאה

פעם שאלו את רבי ישראל בעל שם טוב:

מדוע החסידים שמחים כל-כך? מדוע בכל הזדמנות הם פוצחים בריקוד? האם כך מתנהגים אנשים שפויים?
השיב להם הבעל שם טוב:

לעיירה קטנה הגיע מוזיקאי מחונן. הוא החל לפרוט על כינורו מנגינות ערבות לב ומרוממות נפש; תוך זמן קצר החלו אנשים להתקבץ סביבו כשהם מהופנטים מן המוזיקה המיוחדת. הם החלו להתנענע עם קצב המנגינה, ולא חלף זמן רב עד שהרחוב כולו הפך לריקוד אחד גדול.

עבר שם אדם חרש והוא הביט בהם בתמיהה. "האם כולם השתגעו?" הוא שאל את עצמו. "מדוע בעיצומו של יום חול אנשים מנענעים בידיהם וברגליהם ורוקדים במעגלים?"

החסידים - סיים הבעל שם טוב את דבריו - שומעים את המנגינה האלוקית בכל פרט ונימה של הבריאה. אולי יש כאלה שאינם שומעים מנגינה זו - אך האם בשל כך עליהם להפסיק לרקוד?!

גשם שוטף באמצע הריקודים

עוד כנער צעיר חבר הבעל שם טוב לחבורת הצדיקים הנסתרים, ובגיל שבע עשרה היתה דרכו בקודש לבקר בכפרים ובעיירות ולחזק ליבותיהם של אחינו בני ישראל באמונת ה'.

הבעש"ט היה מתהלך לבוש בגדים כמו של אנשי הישובים הפשוטים. פעם אחת הגיע הבעש"ט לישוב יהודי שהתעסקו בו בעבודת האדמה. היה זה באמצע הקיץ ושרר יובש. זמן רב לא ירדו גשמים, תבואות השדה והכרם התייבשו, הבהמות חלו במחלת הדבר והייתה עת צרה גדולה. אנשי הישוב היו יראי שמים והתעוררו בתשובה, וכשזה לא עזר, החליטו להביא 'מגיד' מוכיח לעורר אותם לתשובה.

הביאו מגיד, כל אנשי הישוב התאספו בבית הכנסת, והמגיד לא קימץ בדבריו ושפך על האנשים הפשוטים אש וגפרית, עד שכל הקהל בכה בכיות ויללות בלתי רגילות.

מורנו הבעש"ט שנכח בבית הכנסת וראה בצרתם של ישראל, ובשמעו קולות הבכיה של האנשים והנשים, פנה אל המגיד המוכיח וקרא בקול אדיר: 'מה יש לכם מיהודים אלה? יהודים הם טובים'. וצעק בקול: 'בואו יהודים, נרקוד יחד, ואחרי תפילת מנחה ירדו גשמים'.

בתחילה הסתכלו עליו בחשד, אולי אין הוא ח"ו מאמין, או שיצא מדעתו. אך כשמורנו הבעש"ט הביא ראיות ממאמרי חז"ל לחיזוק דבריו, החלו להאזין לדברי החיזוק באמונת ישועת ה', והתעוררו בחיזוק תקיף באמונת ה', ויצאו בריקוד יחד עם הבעש"ט.

באמצע הריקוד החל לרדת גשם שוטף, ומורנו הבעש"ט בירך אותם בברכת שובע.

(ספר השיחות התש"א, עמ' קי)

שמחה בהלוואה

פעם בא יהודי לפני הרבי מקוצק ושאל: "בימים כאלה, כיצד משיגים קצת שמחה לכבוד פורים?"
 ענה לו הרבי: "תבקש הלוואה..."
 הביט בו היהודי נדהם, ולא הבין מה פשר דברי הרבי. "ממי לבקש הלוואה?"
 חיך הרבי והשיב לו: "שכר אנו מקבלים רק בעולם הבא ולא בעולם הזה, אבל הלוואה קטנה מאוצר השמחה של ימות המשיח, אפשר לבקש מה' כבר עכשיו".

'שלא עשני גוי'

מספרים על יהודי אחד שביתו עלה בלהבות, ולמרבה התדהמה, שכניו מצאו אותו רוקד מסביב לבית!
 השכנים המופתעים שאלו אותו: 'השתגעת? למה אתה כל כך שמח?'
 ענה היהודי: 'אני שמח על כך שאני יהודי. כי אילו הייתי גוי, גם האלוקים שלי היה נשרף!'...

נספח 4

משפטים למערכון

- 'אבא, אני רוצה את התפוח בבקשה. אתה מסכים לתת לי?'
- 'אבל אני ממש רוצה! בבקשה!'
- 'ילדים, תעזרו לי. אני ממש רוצה את התפוח ואבא שלי לא נותן לי. יש לכם רעיונות איך אפשר לשכנע אותו לתת לי את התפוח?'
- 'בעצם - יש לי רעיון שבטוח יצליח! אני אברך ברכת בורא פרי העץ, ואבא שלי יהיה מוכרח לתת לי את התפוח! (לברך בקול גדול ובאמת: ברוך אתה ... בורא פרי העץ!')

הבר מצווה

הבר מצווה

אדם

אדם

תחנון

תחנון

מלאכה

מלאכה

הטוב

הטוב

ישראל

ישראל

יום

יום

לעמל

לעמל

להיבטל

להיבטל

תורה

תורה

בפועל

בפועל

יום הכניסה לעול מצוות (בר או בת מצווה) הוא יום רציני ומחייב. באגרת קודש לקרוב משפחתו שחגג בר-מצווה בשנת תרפ"ח, כותב הרבי:

"לכאורה, יום הבר-מצוה כשנער יהודי נעשה למחויב במצוות כגדול, שנחשב הוא מאז לאדם, צריך היה יום זה להפטר מאמירת תחנון, להיאסר בעשיית מלאכה וכיו"ב, כאחד היו"ט. שהרי אז בא בו יצר הטוב והנער נכנס לכלל ישראל.

והנה לא כן הוא! אומרים תחנון, לומדים כבכל יום וכו' וכו'. סיבת חזיון זה, כי כל אחד ואחד מאתנו לא לחג ויו"ט נוצר, אלא לעבודה ומלאכה "אדם לעמל יולד". אין העולם בי הילולא, אין האדם אורח הלבוש מלבושי שבת ובא אל משתה, ואין ימי חייו יו"ט ושבתות. עולם זה, עולם מעשה ועבודה הוא: היום לעשותם, המלאכה מרובה, והאדם לא נברא אלא לשמש לשמור ולעבוד, ואינו בן חורין להיבטל מזה. וכשמתחייב הוא בעול תורה ומצוות, לא יו"ט יעשה, אלא יום המעשה ועבודה בפועל".

נספח 4 - פתקים לבלונים

עליה לתורה - שבת לפני יום ההולדת, וכשזה אפשרי, גם ביום ההולדת עצמו.

איך בנות יכולות לקיים את המצוה הזו?

להוסיף בנתינת צדקה - לפני תפילת שחרית ומנחה, וכשיום ההולדת חל בשבת או יו"ט ליתן בערב השבת או היו"ט (ומה טוב גם לאחריו).

על מה אני מודת לך במיוחד היום?

להוסיף בתפילה - בכוונה, בהתבוננות בגדלות ה' וכו', וכן לומר תהילים - לפחות ספר אחד.

ללמוד את המזמור תהילים החדש שמתחיל לומר ביום ההולדת - בהתאם למספר שנותיו.

מה הפסוק האחרון של פסוק ראשון אותו מתחילים לומר ביום הבת מצווה? אמרו את משמעותו ביחד!

להוסיף שיעור נוסף בתורת הנגלה ובתורת החסידות - נוסף על השיעורים הקבועים: חת"ת וספר המצוות.

תן רציון איזה שיעור נוסף ניתן לקבל ביום הבת מצווה בנאמרה ובחסידות.

ללמוד מאמר חסידות בע"פ (כולו או חלקו), ולחזור אותו ברבים ביום ההולדת עצמו או בהזדמנות הקרובה, ובפרט ביום השבת קודש שלאחריו (בזמן סעודה שלישית).

איך נאמרי חסידות את מצינו?

להוסיף בפעולה עם הזולת - הפצת התורה והמעיינות חוצה, מתוך אהבת ישראל.

איך יודע האל יכול להבין את זה? את פאפון פבא יל אפוצל יחד עם מילר נוספת.

להתבודד ולהעלות זכרונותיו ולהתבונן בהם והצריכים תיקון ותשובה ישוב ויתקנם, כלומר להתבונן באופן הנהגתו בשנה שעברה ולקבל החלטות טובות לשנה הבאה עלינו לטובה.

לקבל על עצמו זהירות נוספת או הידור נוסף בענין פרטי (לפי ערכו, כמובן),

כמו בראש השנה. איך זהירות נוספת או הידור ניתן לקבל? תן דוגמאות.

לערוך התוועדות של שמחה עם בני ביתו, חבריו וידידיו - שבח והודיה להקב"ה (ובאם אפשר - לברך "שהחינו" על פרי או בגד חדש), מתוך שמחה של תורה ושמחה של מצווה.

איך מתק פסחודפ פאלימית ניתן אלא רומניות?